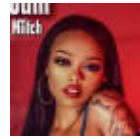

גל גדות בנאום הזכייה |
 בטקס פרסי המבקרים:
 "נמשיך..."

האם נמצאה יורשת
 לריהאנה?

איך עובדת המכונה
 המשומנת שמריצה את
 "פוקסטרוט" לאוסקר?

בו התממש הסיוט של
 כדי המשרדים בעולם

תרבות

בקולנוע לטריילר << **המשחק הגדול** במשחק הזה, זה הכל או כלום

עכבר העיר

תרבות אמנות

"שש-בש": העבודות טובות, התערוכה פחות

התערוכה "שש בש", המציגה אמנים צעירים הפועלים בשש השנים האחרונות, אינה מייצרת אמירה, משקל או חותם - מקרה מוזר בו הסכום קטן מסך כל חלקיו

09:00 14.06.2011
 הילה שקולניקיברנר, עכבר העיר

התערוכה בעלת השם הקליט "שש בש", המוצגת במוזיאון פתח תקווה, מציגה אמנים צעירים הפועלים בשש השנים האחרונות. היא מנסה למפות דור צעיר, התהוות של שפה, סגנון ועשייה המתרחשת בשנים האחרונות, שנים של פעילות ערה בשדה האמנות עם הרבה גלריות צעירות וחללים אלטרנטיביים הנפתחים, חלקם במקומות לא שגרתיים, קולקטיביים והתאגדויות של אמנים, המספקים במה נרחבת ואפשרויות ייצוג רבות. באקלים זה יוצרים האמנים הצעירים, אך מצפייה בתערוכה לא נראה שרוח אוונגרדית או חדשנית מדי שורה עליהם. **שש בש - תערוכה קבוצתית - כל הפרטים** התערוכה מצהירה על עצמה שהיא תערוכה שאינה תמטית, אלא מציגה תמונת מצב. אך בה בעת מיד מציעה האוצרת הדס מאור תמות ואפשרויות קריאה המכסות טווח כל כך נרחב, שלמעשה אפשר להכליל תחתן הכל. בשורה התחתונה זוהי

פחות. **טבע מלאכותי בתוך העיר** עבודה מקסימה יש לתום פניני, "כוכב דמי". זוהי העבודה הראשונה שפוגשים הצופים - היא מוצגת באולם הכניסה, שונה באופייה ובהלך רוחה משאר העבודות בתערוכה. בעבודה ממשיך פניני את העיסוק שלו במפגש בין טבע (מלאכותי, שהוא יוצר בעצמו) ובין העיר. בווידאו נראה קו הרקיע של מנהטן מן החוף הנגדי של ברוקלין, ומעליו מנצנץ כוכב. הכוכב הוא בלון הליום ענקי שפניני תפר, המחובר לחוט של 700 מטר, שאותו ביקש פניני מחבר להעיף בעוד הוא מצלם מהגדה הנגדית. פניני ערך פה התערבות מינורית בקו הרקיע, המוכר כל כך, הכניס אלמנט דינמי למבנים הסטטיים, והנוף כולו הפך לנקודת התייחסות, רקע לכוכב המנצנץ. הכוכב נראה רק כאשר הוא חוצה את אלומת האור המופנית אליו. בעבודת וידאו של פניני משנת 2008, "Snow Demo", הוא הוריד פתיתי שלג על חצר מבנה מוזנח בדרום העיר והעניק לו פיוטיות וזיכור באמצעות כדורי הקלקר שדימו שלג. גם פה מעניק פניני לנוף האורבני נוסף, וההפרעה שהוא עורך פה יוצרת ריגוש מעודן. **לסלף את קו הרקיע. "כוכב דמי", עבודה של תום פניניהמשך** התערוכה בחלל הגדול, שנראה קר ומנוכר, עם עבודות פיסול ומיצב. **ג'ומאנה מנאע** מציגה את "15.05.1948", מיצב עשוי מתרני דגלים מכופפים. עבודה זו גדולה מאוד, אך אינה משתלטת על המרחב, היא מציעה דווקא ענווה ואינטרוורטיות, הצטנעות של התרנים שכמו נבוכים בשל גודלם. שלושת התרנים נטולי דגלים, מכופפים קדימה כמו פרחים שקמלו, עומדים בשורה במראה הנראה כמו שדרת עצים זקנים, שקומתם שחה מכוח הכובד והגיל. יש משהו מאוד אנושי בצורה המתקבלת, הכיפוף העייף, הסטייה הקטנה כלפי פנים. הדגלים שהוסרו מהם הפכו אותם לחסרי שימוש, מיותרים ומיותרים. המבנה המתקבל הוא של מיתרים דקים, שהחלל עובר דרכם, ושלמרות גודלם הם צנועים ויוצרים יופי ענוג. הכותרת הרבה יותר חד משמעית ותכליתית, מציעה קריאה פוליטית במקום שבו שולט דווקא הלירי. ציוריו היפים של מתן בן טולילה, שכה בלט בתערוכת בוגרי התואר השני בבצלאל בקיץ האחרון, הולכים לאיבוד ומוצגים נטולי הקשר, ויחד עם זאת, ברור כי מדובר באמן מוכשר ביותר. בן טולילה מציג דיפטיך "פתקים", שני ציורי שמן על בד, ובהם נראית גדר גבוהה שמאחוריה שני הרים. הטבע אצל בן טולילה הוא מלאכותי, רפלקטיבי, הגדר מזכירה את גדר ההפרדה ומרהיבה בצבעוניות שבן טולילה מעניק לה. **הבומבסטיית אוכלת את כל השאר. עבודה של צחי בוחבוטצללים של פסלים וזמרים**

עוד עבודה מעניינת יש ל**נבט יצחק**, המתבלטת כאמנית עם קול ייחודי. העבודה, "עלשאן מליש ר'ירק", היא הקרנת וידאו על גובלן הנתון במסגרת אובאלית בורגנית. על המסגרת מוקרן דיוקנו של פאריד אל אטרש השר את השיר "בגלל שאין לי אחר מלבדך". אין סינכרוניזציה בין הסאונד לוויזואל, לעתים בתוך החלל החשוך נשמע רק השיר, לעתים נראית רק הדמות המוקרנת. העבודה של יצחק מקצינה ומגחיכה את התיאטרליות בדמות ובשירה, אך גם מעניקה לה הוד, בזכות הפורמט שבו היא מוצגת. חוסר הסינכרון יוצר דיסאוריינטציה ודימוי רפלקטיבי בעל נוכחות בולטת, החשובה לא פחות מן הדימוי עצמו. נוצר, לדעתי, פער בין איכות העבודות, רמתן הגבוהה והביטויים הפורמליסטיים שלהן לסך כל התערוכה. העבודות מצליחות ליצור לכידות מסוימת, אך היא אינה מספיקה כדי לייצר אמירה, משקל וחותרם. החלל יפה, העבודות טובות, אך לא נוצרת חוויה של מעבר הנראה לעין. **תורן בחצי התורן. עבודה של ג'ומאנה מנאע (צילום: שחף הבר)** בחלל הסמוך, בבית יד לבנים, מוצגת התערוכה "הרואיקה", תערוכה ראשונה מתוך רצף מיצבים בעקבות אוסף המוזיאון. **אלונה רודה**, המציגה גם ב"שש בש", מציגה ב"הרואיקה" מיצב אורקולי, המקרין בחדר חשוך אור על שלושה פסלי ברונזה, דמויות חלוצים של זאב בן צבי ויהושע יושפן ופסל יזכור של צבי אלדובי. רודה, המשתמשת באמצעים של אור, צל ומוזיקה, מפליאה לפרק את המיתוס למרכיביו הצורניים ומעניקה לו ממד מטפיזי בעל הילת קדושה. שלושת

hila.brenner@gmail.com

פרסומת: איך פוטין היה מתמודד עם המאבק על הגז?

תזמורת
הבארוק
ירושלים

JERUSALEM
BAROQUE
ORCHESTRA

קונצ'רטי לצ'מבלו
ולפסנתר פטישים
מאת

**קפ"ע
באך
ומוצרט**

16.1 תל אביב
17.1 ירושלים

להזמנת
כרטיסים

פסטיבל אילת למוזיקה קאמרית

בפסטיבל יופיעו בין השאר אנסמבל "פיגמליון", הפסנתרן פול לואיס והמנצחת בר אבני

פרסומת

כרטיסים להופעות והצגות